TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2007. gada 26. aprīlī *

Lieta C-195/04

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 29. aprīlī cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv M. Hutunens [*M. Huttunen*] un K. Vīdners [*K. Wiedner*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Somijas Republiku, ko pārstāv T. Pinne [*T. Pynnä*] un E. Biglina [*E. Bygglin*], pārstāves, kas norādīja adresi Luksemburgā,

* Tiesvedības valoda — somu.

atbildētāja,

ko atbalsta

Dānijas Karaliste, ko pārstāv J. Molde [*J. Molde*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv A. Tīmane [*A. Tiemann*] un M. Lumma [*M. Lumma*], pārstāvji,

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un K. M. Viselsa [*C. M. Wissels*], kā arī P. van Ginnekens [*P. van Ginneken*], pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši R. Šintgens [*R. Schintgen*], P. Kūris [*P. Kūris*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente) un Dž. Arestis [*G. Arestis*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 8. jūnijā,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2007. gada 18. janvārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, ļaujot *Senaatti-kiinteistöt* (iepriekš — *Valtion kiinteistölaitos*), kas ir iestāde, kura Somijā ir atbildīga par valdības ēku apsaimniekošanu, noslēdzot līgumu par sabiedriskās ēdināšanas iekārtu iegādi, pārkāpt EK līguma pamatnoteikumus un it īpaši

nediskriminācijas principu, kas ietver pārskatāmības pienākumu, Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. pants.

Prāvas fakti un pirmstiesas procedūra

2 1998. gada martā *Senaatti-kiinteistöt* slēgtas konkursa procedūras ietvaros *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* un *Virallinen lehti* (*Somijas Republikas Oficiālais Vēstnesis*) publicēja uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā saistībā ar Turku reģionālās pārvaldes iestādes telpu rekonstrukciju un pārbūvēšanu (turpmāk tekstā — "sākotnējais uzaicinājums uz konkursu").

3 Šis līgums bija sadalīts vairākās kārtās, kuru individuālā vērtība bija dažāda, sākot no FIM 1 000 000 līdz 22 000 000. Piedāvājumus varēja iesniegt par vienu, vairākām vai visām kārtām. Viena no šīm kārtām ietvēra sabiedriskās ēdināšanas iekārtu piegādi un uzstādīšanu minētās pārvaldes iestādes restorāna virtuvē.

4 Lietas dalībnieku starpā pastāv strīds par to, vai šajā konkursa procedūras stadijā līgumslēdzējai iestādei tika iesniegts kāds piedāvājums saistībā ar šo kārtu. Somijas Republika uzskata, ka tika saņemts tikai viens piedāvājums — no sabiedrības *Kopal Markkinointi Oy*, savukārt Komisija uzskata, ka tas tā nav.

5 2000. gada sākumā līgumslēdzēja iestāde tieši sazinājās ar četriem uzņēmumiem, uzaicinot tos iesniegt piedāvājumus par sabiedriskās ēdināšanas iekārtu piegādi un uzstādīšanu.

6 Ar 2000. gada 14. februāri datētu vēstuli līgumslēdzēja iestāde informēja šīs vēstules adresātus, ka ticis nolemts noraidīt visus saņemtos piedāvājumus to pārāk augsto cenu dēļ. Somijas Republikas un Komisijas starpā pastāv strīds par to, vai minētā vēstule bija adresēta visiem uzņēmumiem, kas bija iesnieguši piedāvājumus par sabiedriskās ēdināšanas iekārtu piegādi un uzstādīšanu sākotnējā uzaicinājuma uz konkursu ietvaros.

7 Šajā pašā vēstulē līgumslēdzēja iestāde arī norāda, ka tā ir uzticējusi sabiedrībai *Amica Ravintolat Oy*, kas ir Turku reģionālās pārvaldes iestādes restorāna nomniece, iegādāties sabiedriskās ēdināšanas iekārtas līgumslēdzējas iestādes labā par maksimālo summu FIM 1 050 000 un uzaicinājusi minētās vēstules adresātus iesniegt to piedāvājumus tieši šai sabiedrībai.

8 *Amica Ravintolat Oy* gala rezultātā iegādājās attiecīgās iekārtas no sabiedrības *Hackman-Metos Oy*.

9 Komisijai tika iesniegta sūdzība par *Senaatti-kiinteistöt* īstenotās procedūras likumīgumu, un tā 2002. gada 17. jūlijā nosūtīja Somijas Republikai brīdinājuma vēstuli, lūdzot iesniegt savus apsvērumus divu mēnešu laikā no šīs vēstules saņemšanas brīža.

10 Somijas iestādes atbildēja uz šo brīdinājuma vēstuli ar 2002. gada 3. septembra vēstuli.

11 Uzskatot, ka Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. pants, Komisija tai 2002. gada 19. decembrī nosūtīja argumentētu atzinumu, lūdzot veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šī atzinuma prasības divu mēnešu termiņā pēc tā paziņošanas.

12 Ar 2003. gada 12. februāra vēstuli Somijas iestādes apstrīdēja Komisijas izvirzītās pienākumu neizpildes pastāvēšanu un apgalvoja, ka šajā lietā ir tikuši ievēroti gan EKL 28. pants, gan nediskriminācijas princips un no tā izrietošais pārskatāmības princips.

13 Uzskatot, ka atbildei uz argumentēto atzinumu sniegtie Somijas iestāžu paskaidrojumi nav apmierinoši, Komisija nolēma celt šo prasību.

14 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 14. oktobra rīkojumu Dānijas Karalistei, Vācijas Federatīvajai Republikai un Nīderlandes Karalistei tika atļauts iestāties lietā Somijas Republikas prasījumu atbalstam.

Par prasības pieņemamību

15 Somijas Republika apgalvo, ka Komisijas prasība ir nepieņemama.

16 Šī dalībvalsts uzskata, ka argumentētajā atzinumā nav ietverti tie paši iebildumi, kas prasības pieteikumā. Tādējādi minētajā atzinumā Komisija esot norādījusi, ka līgumslēdzējai iestādei bija jānodrošina, ka līgums tiek pietiekamā apmērā izsludināts un ka inkriminētā pienākumu neizpilde ir radusies no tā, ka Turku reģionālās pārvaldes iestādes restorāna nomniece kā minētās līgumslēdzējas iestādes pārstāve noslēdza līgumu par sabiedriskās ēdināšanas iekārtu piegādi, lai gan savā prasības pieteikumā Komisija ir norādījusi, ka līgumslēdzējai iestādei bija jāorganizē konkursa procedūra un ka pienākumu neizpilde izriet no tā, ka sākotnējais uzaicinājums uz konkursu bija nesekmīgs un ka līdz ar to attiecīgais līgums netika publicēts uzaicinājuma uz konkursu ietvaros.

17 Somija uzskata, ka Komisija tādējādi ir paplašinājusi strīda priekšmetu, kas bija definēts pirmstiesas procedūras ietvaros.

18 Šajā sakarā ir jāatceras — lai gan ir taisnība, ka saskaņā ar EKL 226. pantu celtas prasības priekšmeta robežas nosaka šajā normā paredzētā pirmstiesas procedūra un ka līdz ar to Komisijas argumentētais atzinums un prasība ir jābalsta uz vienādiem iebildumiem, saskaņā ar šo nosacījumu tomēr nevar visos gadījumos pieprasīt, lai to formulējums pilnībā sakrīt, ja strīda priekšmets nav ticis paplašināts vai grozīts, bet

gan — gluži pretēji — tikai ierobežots (2003. gada 12. jūnija spriedums lietā C-229/00 Komisija/Somija, *Recueil*, I-5727. lpp., 44. un 46. punkts; 2005. gada 14. jūlija spriedums lietā C-433/03 Komisija/Vācija, Krājums, I-6985. lpp., 28. punkts, un 2007. gada 30. janvāra spriedums lietā C-150/04 Komisija/Dānija, Krājums, I-1163. lpp., 67. punkts). Līdz ar to Komisija savā prasības pieteikumā var precizēt savus sākotnējos iebildumus ar nosacījumu, ka tā negroza strīda priekšmetu (2001. gada 11. septembra spriedums lietā C-67/99 Komisija/Īrija, *Recueil*, I-5757. lpp., 23. punkts; 2004. gada 12. oktobra spriedums lietā C-328/02 Komisija/Grieķija, Krājumā nav publicēts, 32. punkts, un 2005. gada 26. aprīļa spriedums lietā C-494/01 Komisija/Īrija, Krājums, I-3331. lpp., 38. punkts).

19 Ir jākonstatē, ka šajā gadījumā Komisija nav nedz paplašinājusi, nedz grozījusi, nedz kaut vai ierobežojusi strīda priekšmetu, kas definēts 2002. gada 19. decembra argumentētajā atzinumā.

20 No argumentētajā atzinumā ietverto prasījumu redakcijas un Komisijas prasības, kuru formulējums ir gandrīz vienāds, izriet ne tikai tas, ka to pamatā ir vieni un tie paši iebildumi, bet arī tāpat ir acīmredzams, ka, prasības pieteikumā norādot, ka līgumslēdzējai iestādei bija jāorganizē konkursa procedūra, Komisija ir tikai precizējusi tās argumentētajā atzinumā sākotnēji izvirzīto iebildumu, proti, ka līgums saistībā ar sabiedriskās ēdināšanas iekārtu piegādi Turku reģionālajai pārvaldes iestādei bija jāizsludina pietiekami plaši.

21 Neņemot vērā to, Tiesa pēc savas ierosmes var izvērtēt, vai ir izpildīti nosacījumi, kas prasības sakarā ar valsts pienākumu neizpildi celšanai paredzēti EKL 226. pantā

(1992. gada 31. marta spriedums lietā C-362/90 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-2353. lpp., 8. punkts; 2002. gada 15. janvāra spriedums lietā C-439/99 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-305. lpp., 8. punkts, un 2006. gada 4. maija spriedums lietā C-98/04 Komisija/Apvienotā Karaliste, Krājums, I-4003. lpp., 16. punkts).

22 Šajā kontekstā ir jāatceras, ka no Tiesas Reglamenta 38. panta 1. punkta c) apakšpunkta un ar to saistītās judikatūras izriet, ka prasības pieteikumā ir jāietver strīda priekšmets un kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem un tie ir jānorāda pietiekami skaidri un precīzi, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Tiesa varētu veikt kontroli. No tā izriet, ka galvenie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem ir balstīta prasība, prasības pieteikumā ir jānorāda loģiskā un saprotamā veidā (2003. gada 9. janvāra spriedums lietā C-178/00 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-303. lpp., 6. punkts; 2004. gada 14. oktobra spriedums lietā C-55/03 Komisija/Spānija, Krājumā nav publicēts, 23. punkts, un 2005. gada 15. septembra spriedums lietā C-199/03 Īrija/Komisija, Krājums, I-8027. lpp., 50. punkts) un ka prasības pieteikumā ietvertajiem prasījumiem ir jābūt formulētiem nepārprotami, lai izvairītos no tā, ka Tiesa lemj *ultra petita* vai arī nelemj par kādu iebildumu (2003. gada 20. novembra spriedums lietā C-296/01 Komisija/Francija, *Recueil*, I-13909. lpp., 121. punkts, un 2006. gada 15. jūnija spriedums lietā C-255/04 Komisija/Francija, Krājums, I-5251. lpp., 24. punkts).

23 Tomēr šajā lietā Komisijas prasības pieteikums neatbilst šīm prasībām.

24 Savā prasības pieteikumā Komisija lūdz atzīt, ka Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. pants, jo *Senaatti kiinteistöt*, noslēdzot līgumu

par sabiedriskās ēdināšanas iekārtu iegādi, ir pārkāpusi Līguma pamatnoteikumus un it īpaši nediskriminācijas principu, kas ietver pārskatāmības pienākumu.

25 Kā to savu secinājumu 45. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, prasības pieteikumā ietvertie prasījumi tādā veidā, kādā tie ir formulēti, nav nepārprotami un neļauj skaidri un precīzi saprast, ko tieši Komisija pārmet Somijas Republikai, jo tie attiecas kā uz EKL 28. pantu, Līguma pamatnoteikumiem un nediskriminācijas principu, tā arī uz pārskatāmības pienākumu.

26 Papildus tam, pat pieņemot, ka Komisijas prasības mērķis ir konstatēt EKL 28. panta pārkāpumu, nedz prasības pieteikumā ietvertie prasījumi, nedz tā formulējums nepārprotami un precīzi nenorāda, kurš ir tas pasākums, kas šajā lietā ir uzskatāms par importa kvantitatīvo ierobežojumu vai citu pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību šī panta izpratnē.

27 Komisija būtībā tikai apstrīd līgumslēdzējas iestādes rīcību "līguma par sabiedriskās ēdināšanas iekārtu piegādi ietvaros".

28 Turklāt Komisija nevienā procesa brīdī nav varējusi sniegt saskanīgu un precīzu tās faktiskās informācijas kopsavilkumu, ar ko ir pamatoti tās iebildumi, kurus tā ir izvirzījusi savas prasības pamatojumam.

29 Līdz ar to savā prasības pieteikumā Komisija nav sniegusi precīzas norādes par sākotnējo uzaicinājumu uz konkursu, bet ir vienīgi norādījusi, ka "tas bija neveiksmīgs attiecībā uz sabiedriskās ēdināšanas iekārtu piegādi".

30 Šajā kontekstā nedz prasības pieteikuma formulējums, nedz Komisijas atbildes uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem tiesas sēdes laikā neļauj pietiekami noteikti konstatēt, vai līgumslēdzējai iestādei minētā uzaicinājuma uz konkursu ietvaros ir ticis iesniegts piedāvājums attiecībā uz sabiedriskās ēdināšanas iekārtu piegādi un uzstādīšanu.

31 Savā replikā Komisija tāpat apgalvo, tomēr to nepierādot, ka, pirmkārt, vismaz viens no tiem uzņēmumiem, kas bija iesnieguši šādu piedāvājumu, nebija to četru uzņēmumu vidū, ar kuriem 2000. gadā bija sazinājusies līgumslēdzēja iestāde, un, otrkārt, ka līguma kārtai attiecībā uz sabiedriskās ēdināšanas iekārtu piegādi un uzstādīšanu, kas bija tā līguma sastāvdaļa, kurš tika izsludināts sākotnējā uzaicinājuma uz konkursu ietvaros, nebija tas pats priekšmets kā līgumam, kurš bija pamatā šī gada laikā veiktajai kontaktu nodibināšanai.

32 Pastāvot šādiem apstākļiem, Tiesas rīcībā nav pietiekamas informācijas, lai varētu precīzi novērtēt Somijas Republikai inkriminētā Kopienu tiesību pārkāpuma apjomu un līdz ar to pārbaudīt Komisijas norādītās pienākumu neizpildes pastāvēšanu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Apvienotā Karaliste, 18. punkts).

33 Līdz ar to prasība ir jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

34 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Somijas Republika ir prasījusi piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šīs iestādes celtā prasība atzīta par nepieņemamu, tad jāpiespriež Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]